

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1899	Τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου Δευτέρα 20 Ἰουλίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ θαυμαστός προφήτης

Εὐχαριστῶ, ἀγαπητοί μου, τὸν Κύριο πού με ἀξιώνει νὰ κηρύξω ἐδῶ στὴ μνήμη τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ. Λίγοι ἅγιοι τιμῶνται στὴν πατρίδα μας ὅσο αὐτός. Ἀλλὰ ἡ **τιμὴ στὸ πρόσωπό του** ἐπιβάλλει νὰ γνωρίσουμε ποιός ἦταν καὶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ τὸν μιμηθοῦμε.

Θὰ προσπαθῶ νὰ δώσω **μία σκιαγραφία** του.

***

Ὁ προφήτης Ἡλίας, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἅγιος τῆς παλαιᾶς διαθήκης, μεγάλη προσωπικότητα, **«ψυχὴ οὐρανομήκης»**, ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἕνα πνευματικὸ φῶς (βλ. Ματθ. 5,14), ἕνας φάρος πού ἀναψε ὁ Θεὸς νὰ φωτίζη τοὺς ἀνθρώπους μέσα στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παρουσιάσουμε ἐδῶ ὅλη τὴ ζωὴ του. Ἀνοίξτε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη στὰ βιβλία Τρίτο (Γ', κεφ. 17ο-20ό) καὶ Τέταρτο (Δ', κεφ. 2ο) Βασιλειῶν, πού ἱστοροῦν τὸν βίο του, καὶ θὰ θαυμάσετε· πράγματι **εἶνε ἀξιοθαύμαστος**.

● Τὸν θαυμάζει κανεὶς πρῶτα - πρῶτα **γιά τὴν ἀσκητικὴν του ζωὴν**. Ὁ προφήτης Ἡλίας δὲν εἶχε περιουσία, ἦταν φτωχός. Δὲν εἶχε ἰδιοκτησία, γῆ· γιὰ σκέψου το, ἐσὺ πού μαλώνεις μετὰ τὸν ἀδερφό σου καὶ φτάνεις μέχρι Ἄρειο Πάγο γιὰ μιὰ λουρίδα γῆς. Δὲν εἶχε μόνιμη κατοικία, σπίτι νὰ μείνη· ἦταν μετανάστης, πρόσφυγας, σὰν τὰ πουλιά πού πετοῦν ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ· ἄλλοτε στὰ Ἱεροσόλυμα, ἄλλοτε στὴν ὕπαιθρο, ἄλλοτε κοντὰ στὸν Ἰορδάνη, ἄλλοτε στὴν ἔρημο, ἄλλοτε στὶς κορυφές τῶν βουνῶν, ἄλλοτε μέσ' στὰ σπήλαια καὶ τὶς ὀπέδες τῆς γῆς, μόνος - κατὰμονος, καταδιωκόμενος ἀπὸ βασιλιάδες. Μόνη περιουσία του ἡ **μηλωτή**, μιὰ κάππα ἀπὸ τρίχες γίδας ἢ καμήλας, μὰ πού κάθε τρίχα τῆς ἀξίζε περισσότερο ἀπὸ μεταξωτὰ κι ἀραχνούφαντα καὶ πορφύρες βασιλικές· ὅπου ἀγγιζε αὐτὴ - ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι! - ἔκανε θαύματα· ἔσχισε τὸν Ἰορδάνη, καὶ νεκρὸ ἀκόμη ἀνέστησε!

● Ὁ προφήτης Ἡλίας ἔμεινε ξακουστός ἀκόμη **γιά τὰ θαύματά του**. Ποῦ νὰ τὰ διηγηθῆ κανεὶς!

♦ Στὴν ἐποχὴ του, λόγῳ τῆς ἀσεβείας τοῦ

βασιλιᾶ Ἀχαάβ, ὁ προφήτης Ἡλίας εἶπε· Ὁ Κύριος πού ὑπηρετῶ δὲν θὰ ξαναστείλῃ βροχὴ παρὰ μόνο ἂν τὸ ζητήσω ἐγώ. **Κ' ἔπεσε ἀνομβρία**· σταγόνα δὲν ἔπεφτε στὴ γῆ ἐπὶ 3,5 χρόνια. Τὸ θεωρεῖτε μικρό; Ἄν γίνῃ ἀνομβρία, θ' ἀδειάσουν οἱ πολίτες· θὰ γυρίζῃ τὴ στρόφιγγα στὸ σπίτι καὶ νερὸ δὲν θὰ ἔρχεται. Γιατὶ ἐνῶ ἡ κόττα πίνει μιὰ σταλιὰ νερὸ καὶ σηκώνει τὸ κεφαλάκι τῆς ἐπάνω σὰ νὰ λέῃ «Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ», ἔμεῖς εἴμαστε ἀχάριστοι· καὶ ὄχι εὐχαριστῶ δὲ λέμε, ἀλλὰ καὶ βλαστημάμε. Στὶς Ἰνδίες ἢ Βομβάη, μετὰ 4,5 ἑκατομμύρια πληθυσμὸ, λόγῳ ἀνομβρίας ἦταν ἔτοιμη ν' ἀδειάσῃ, κι ὅταν ἔπεσε βροχὴ βγήκαν ὅλοι ἔξω καὶ χόρευαν ἀπ' τὴ χαρὰ τους. Ἄντε, ἄνθρωπε, νὰ κάνῃς ἐσὺ ἐπιστημονικὴ βροχὴ πού λές. Μὰ ἂν τὴν κάνῃς, ἐνα ποτήρι νερὸ θὰ ἔχη μιὰ λίρα, ἐνῶ ὁ Θεὸς τὸ δίνει δωρεάν· ἐκεῖ καταντήσαμε, τ' ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ νὰ γίνουν ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως.

♦ Μὲ μιὰ προσευχὴ, λοιπόν, τοῦ Ἡλίου ὁ οὐρανὸς ἔκλεισε κ' ἡ γῆ ξεράθηκε. Ὁ ἴδιος κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ πήγε στὸ χεῖμαρρο Χορράθ. Ἔπινε νερὸ μετὰ τὶς φοῦχτες καὶ γιὰ φαῖ φρόντιζε Ἐκεῖνος πού τρέφει τὰ πουλιά τ' οὐρανοῦ. Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, τὸ λέει ἡ Βίβλος· κοράκια τοῦ ἔφερναν ψωμὶ τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ κρέας. Ἄκου μυστήριον· **ὁ κόρακας, πού ὅλο ἀρπάζει, ἐδῶ νὰ δίνῃ!** Συμβολικὸ αὐτό· ἡ δύναμι τοῦ Θεοῦ μπορεῖ καὶ μερικὰ γαμψώνυχα «κοράκια» τῆς κοινωνίας νὰ τὰ κάνῃ νὰ δίνουν.

♦ Στέρεψε ὅμως κάποτε τὸ ποτάμι καὶ ὁ Κύριος διέταξε τὸν Ἡλία νὰ μετακινηθῆ ἀπὸ κεῖ. Πήγε στὰ Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας. Πεινοῦσε, ὅπως πεινοῦσαν ὅλοι· γιατί πεινοῦν καὶ οἱ ἅγιοι, ὄχι μόνο οἱ ἁμαρτωλοί. Ἐκεῖ βρῆκε μιὰ γυναῖκα χήρα μ' ἕνα παιδί μονάκριβο καὶ τῆς λέει· -Πεθαίνω, δός μου κάτι νὰ φάω. -Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, λέει αὐτὴ, δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο· δυὸ φοῦχτες ἀλεύρι μου ἔμειναν καὶ λίγο λάδι· ἀλλ' ἀφοῦ χτύπησες τὴν πόρτα μου, θὰ σοῦ κάνω μιὰ πίττα. Μεγάλῃ ἡ πίστι καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τῆς.

“Όταν ὁ προφήτης ἔφαγε, εὐλόγησε· κι ἀπ’ τὴν ὥρα ἐκείνη **τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ λάδι δὲν ἔλειψαν ἀπ’ τὸ σπίτι τῆς** μέχρι ποὺ σταμάτησε ἡ ἀνομβρία, γιὰ νὰ ἐπαληθεύουν πάντοτε τὰ λόγια «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ» (Ψαλμ. 33,11). Μεγάλο πρᾶγμα ἡ εὐλογία. Ἄμα εὐλόγησε ὁ Θεός, μιὰ γλάστρα τρέφει μιὰ οἰκογένεια· διαφορετικά, κι ὁ κάμπος τῆς Θεοσαλίας ἔναν ἀνθρωπο δὲν τὸν τρέφει.

♦ Ἐνῶ ὅμως ὁ Ἥλιος φιλοξενεῖτο στὸ σπίτι τῆς χήρας, τὸ μονάκριβο παιδί τῆς ἀρρώστησε καὶ πέθανε, καὶ ἡ χήρα ἔκλαιγε. Τότε αὐτὸς προσευχήθηκε καὶ **ἀνέστησε τὸ νεκρὸ παιδί!**

♦ Τέλος ἔλυσε ἓνα μεγάλο πρόβλημα. Ποιός; Ἡ πίστι τοῦ λαοῦ εἶχε κλονιστῆ· ἄφησαν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ βασιλιᾶ Ἀχαάβ καὶ τὴ βασίλισσα Ἰεζάβελ λάτρευαν ἓνα εἰδῶλο, τὸ Βάαλ· γιατί «τὸ ψάρι βρωμάει ἀπ’ τὸ κεφάλι». Τότε ὁ προφήτης Ἥλιος εἶπε· –Ἐλάτε βασιλιᾶ καὶ βασίλισσα, ἱερεῖς τοῦ εἰδῶλου κ’ ἐσεῖς ὁ λαὸς ποὺ τὸ προσκυνατε· ἐλάτε στὴν κορυφὴ τοῦ Καρμήλου. Θὰ χτίσουμε δύο θυσιαστήρια, ἓνα ἐσεῖς γιὰ τὸ Βάαλ καὶ ἓνα ἐγὼ γιὰ τὸν Κύριο. Θὰ βάλουμε πάνω τὰ ξύλα καὶ τὸ μοσχάρι, ἀλλὰ φωτιά δὲν θ’ ἀνάψουμε. Θὰ προσευχηθοῦμε ν’ ἀνάψη ἡ φωτιά μόνη τῆς. Κι ὅπου ἀνάψη, ἐκεῖ θὰ εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός. Συμφώνησαν. Κι ἄρχισαν πρῶτοι οἱ 450 ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης νὰ παρακαλοῦν ἀπ’ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ. –Κοιμᾶται ὁ θεὸς σας, τοὺς λέει ὁ Ἥλιος, δὲν ἀκούει, φωνάξτε πιὸ δυνατά. Ἀποτέλεσμα; Τίποτα. «Οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις» (Γ’ Βασ. 18,26)· ποιός θεὸς ν’ ἀκούση καὶ ν’ ἀπαντήση; Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά του, ὁ Ἥλιος τοὺς λέει· –Ρίξτε ἀφθονο νερό, μουσκέψτε τα ὅλα· πέτρες, μοσχάρι, ξύλα. Καὶ μόλις προσευχήθηκε, **φωτιά ἔπεσε ἀπ’ τὸν οὐρανὸ κ’ ἔκαψε τὰ πάντα.** Τότε ὅλος ὁ λαὸς ἔπεσε προσκύνησε καὶ εἶπε· Ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς εἶνε ὁ Θεὸς τοῦ Ἥλιου (βλ. ἔ.ἀ. 18,39).

● Θαυμάζω τὸν Ἥλιον γιὰ τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ καὶ τὰ θαύματά του, τὸν θαυμάζω ὅμως καὶ γιὰ μιὰ ἀρετὴ ποὺ σπανίζει· γιὰ **τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησία του.** Ἦταν ψυχὴ ἀτρόμητη, στόμα ἐλεύθερο ποὺ δὲν κάνει διακρίσεις. Στὰ χρόνια ἐκεῖνα ὁ βασιλιᾶς Ἀχαάβ μεταξύ τῶν ἄλλων ἔκανε τὸ ἐξῆς. Κοντὰ στὰ κτήματά του ἦταν τὸ ἀμπέλι ἐνὸς φτωχοῦ, τοῦ Ναβουθαί, καὶ ζήτησε νὰ τὸ ἐξαγοράσῃ. Ὁ φτωχὸς ἀρνῆθηκε. –Ὅχι, λέει, εἶνε πατρικὴ κληρονομιά, δὲν τὸ δίνω. Ἡ Ἰεζάβελ ὅμως σκηνοθέτησε συκοφαντία, ὁ Ναβουθαὶ καταδικάστηκε καὶ λιθοβολήθηκε, καὶ ὁ βασιλιᾶς ἄρπαξε τὸ κτῆμα. Ποιός νὰ μιλήσῃ, ποιός νὰ ἐλέγξῃ; Οἱ πληρωμένοι ἱερεῖς; Σιω-

ποῦσαν. Ὁ ἀκτῆμων, ὁ ἀπένταρος, ποὺ εἶχε μόνο μιὰ μηλωτῆ, ἀνέβηκε στὰ ἀνάκτορα καὶ λέει· –Βασιλιᾶ, ἀδίκησες καὶ θὰ τιμωρηθῆς· δὲν θὰ ἔχη καλὸ τέλος ἡ βασιλεία σου, θὰ σκοτωθῆς, σκυλιὰ θὰ φᾶνε ἐσένα καὶ τὴν Ἰεζάβελ καὶ θὰ γλείψουν τὸ αἷμα σας... Ἔτσι καὶ ἔγινε.

● Τὸν θαυμάζω γιὰ ὅλα αὐτὰ τὸν προφήτη Ἥλιον, τὸν θαυμάζω καὶ γιὰ **τὸ τέλος του.** Δὲν πέθανε ὅπως ἐμεῖς ποὺ πᾶμε μέσ’ στὴ γῆ. Εἶνε ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀνθρώπους τῆς παλαιᾶς διαθήκης ποὺ δὲν εἶχαν φυσικὸ θάνατο. Ἐκεῖ ποὺ περπατοῦσε κοντὰ στὸν Ἰορδάνη καὶ κουβεντιάζε μετὰ τὸ μαθητῆ του τὸν Ἐλισσαῖο, ἓνα ἄρμα πύρινο τὸν πῆρε καὶ τὸν ὕψωσε στὸν οὐρανό. Κ’ εἶνε ἐκεῖ. Παρουσιάστηκε πάλι, ὅπως θὰ τὸν δοῦμε στὴν ἐορτῆ τῆς Μεταμορφώσεως, κοντὰ στὸ Χριστὸ νὰ κουβεντιάζῃ μαζί του.

* * *

Τελείωσα, ἀγαπητοί μου. Ἄλλὰ θέλω νὰ ξέρετε ὅτι, σύμφωνα μετὰ τὶς προφητεῖες τῆς Γραφῆς καὶ τὴν ἐρμηνεία τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ προφήτης Ἥλιος **θὰ ξανάρθῃ στὴ γῆ.** Δὲν τρέμετε; Ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλὸς καὶ τρέμω. Θὰ ξανάρθῃ καὶ θὰ βρῆ τὴ γῆ χίλιες φορές χειρότερη ἀπ’ ὅ,τι ἦταν στὴν ἐποχὴ του. Θὰ δῆ ὅλα τὰ κακά. Καὶ ὁ Ἥλιος δὲν εἶνε σὰν ἐμᾶς· κρατᾶει ἀστροπελέκι καὶ μαχαίρι καὶ τσεκούρι.

Θὰ ξανάρθῃ. Θὰ ἐλέγξῃ τοὺς βασιλιᾶδες, τοὺς πλουτοκράτες, τὸν κόσμον ὅλο. Πρὸ παντὸς θὰ τιμωρήσῃ τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες. Γιατὶ δὲν σᾶς εἶπα τί ἔκανε τότε στὸν Κάρμηλο. Ἔκανε κάτι φοβερό. Μόλις ἀποδείχθηκε ποιός εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ Ἥλιος ἄρπαξε ἀπ’ τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένια τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης τοὺς «ἐσθίοντες τράπεζαν Ἰεζάβελ» (Γ’ Βασ. 18,19), τοὺς κατέβασε στὸ χεῖμαρρο Κισσῶν, κ’ ἐκεῖ τοὺς ἔσφαξε ὅλους ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ κοκκίνισε τὸ ποτάμι. Ἄχ, Χριστέ καὶ Παναγιά! Ὅταν ἔλθῃ ὁ Ἥλιος, **δὲν θὰ χαριστῆ σὲ κανένα** οὔτε σ’ ἐμᾶς τοὺς παπᾶδες οὔτε σ’ ἐσᾶς τὸ λαό.

Θὰ κατέβῃ. Πῶς θὰ κατεβῆ μὴ με ρωτᾶτε, εἶνε μεγάλο θέμα. Θὰ κατεβῆ κατὰ διάφορα σχήματα. Θὰ ξανάρθῃ ἐν πυρὶ καὶ ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς· **θὰ πέσῃ ἠλεκτρικὴ σκούπα** σ’ αὐτὴ τὴ βρωμερὴ κοινωνία τῆς πορνείας καὶ τῶν διαζυγίων, τὴ μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλό, ποὺ οὔτε Θεὸ οὔτε Παναγιά, κανένα δὲν σέβεται.

Ἄλλ’ ἔως ὅτου ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἃς πέσουμε, ἀγαπητοί μου, στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου **νὰ δείξουμε μετάνοια εἰλικρινῆ.** Κι ὅταν ὁ Θεὸς δῆ μετάνοια, τότε θὰ μᾶς ἐλεήσῃ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ προφήτου Ἥλιου. Εἶθε νὰ κάνῃ τὸ ἔλεός του σὲ ὅλους μας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**